

INTERVIEW

Reis om de wereld in 1095 dagen

De Landcruiser in Ethiopië.

Oud-Groningers Rinus Hartsuijker (34) en zijn vriendin Helga Kruizinga (34) reden 100.000 kilometer in een Toyota Landcruiser, bezochten 32 landen en waren drie jaar van huis. Een hoopvol verhaal over schorpioenen, reflecterende stickers en hoe thuiskomen soms ver omrijden is.

LIEKE VAN DEN KROMMENACKER

Zat het tegen of zaten ze er doorheen, dan waren er altijd spelletjes. Riepen ze gewoon de Ethiopiër van de dag uit. „Dat was dan bijvoorbeeld de oude meneer die ons had geholpen met het vertalen van de menukaart.”

Diende zich geen Ethiopiër van de dag aan, maar doken er wel een aantal nieuwsgierige en iets te opdringerige Ethiopiërs op vanachter een struik op een vermeende verlaten kampeerplek, dan was er jeu de boules. „Het universele dat-kan-iedereen-spel”, zegt Helga Kruizinga. „Werkte altijd. Op een gegeven moment gingen de lokale bewoners zo in het spel op dat wij rustig onze koffie konden opdrinken.”

Ze lacht en kijkt met een schuine blik naar haar vriend Rinus Hartsuij-

ker, naast haar op de bank. Niet meer in Ethiopië, maar in hun huis in Den Haag. Aan de muur een grote wereldkaart. Op de voorgrond: aan de ene kant Rinus, die steeds een eindje naar voren buigt als hij aan het woord is - hij praat graag, veel en bevlogen. (Immer) aan zijn zij: Helga, ze leunt ontspannen achterover, vult aan en interenieert - kalm, weloverwogen en met gevoel voor ironie.

Iets meer dan drie maanden is het koppel terug, drie jaar waren ze weg. Op verkenning door de wereld in een witte Toyota Landcruiser Troop Carrier. De route, grofweg: Van Nederland via Oost-Europa en Turkije naar Iran, Pakistan, Kasjmir en India. Van daar de oversteek naar Australië, in 18 maanden reden ze rond. Daarna, de derde en laatste etappe, in 14 maanden van Zuid-Afrika langs de Oostkust terug naar

Nederland.

Gezien: 32 landen. Gereden: 100.000 kilometer.

Ze sliepen onder de helderste sterrenhemels in Kaokaland in Noord-Namibië, terwijl 's nachts de olifanten aan hun tent snuffelden. Aan de rand van de Nijl in Karima in Sudan kampeerden ze per ongeluk tussen tientallen schorpioenen en in de oude Iraanse stad Tabriz werden ze vier dagen lang op sleeptouw genomen door een Iraanse man en zijn drie kinderen in hun oude volkswagen.

Rinus: „Het beeld dat wij hier doorgaans hebben van Iran is vooral dat het er onveilig is, mede door wat je in de media ziet. Ook onderweg waarschuwden mensen ons: pas op daar. We gingen erheen met vooroordelen. Dan rijd je zo'n land in en is dit het eerste wat je overkomt: een ontmoeting met super-, super-, supergastvrije mensen.”

Over het land dat hen het meest heeft verrast, denken ze nauwelijks een seconde na. Sudan. Een land met veel woestijn gelegen aan de oevers van de Nijl, waar ze voor ze het wisten zomaar midden op straat kampeerden. In de hoofdstad, Khartoem. Tot vreugde van de vele voorbijgangers.

Rinus: „Vanaf het moment dat we er binnenkwamen, was iedereen zo vriendelijk en blij dat we er waren. We zijn er iets langer dan een maand geweest, werden overal uitgenodigd. We hebben geen kopje thee zelf betaald. Steeds weer zeiden mensen: *these people are tourists, they are my guests.*”

Zo romantisch was het en kan het zijn, reizen. Een andere kant is er ook: bij een grensovergang in Egypte elf uur wachten en praten voor je verder mag reizen, visa regelen, weer wachten, een nieuwe Egyptische nummerplaat over je kente-

Rinus Hartsuijker

Helga Kruizinga

Geboren: Anloo **Studie(s):** CIOS/commerciële economie **Beroep:** Reisfotograaf/industriële klimmer **Volgende droombestemming:** Wintertocht door Noord-Noorwegen en beklimming van de Eiger

Geboren: Winschoten **Studie(s):** Sociaal pedagogische hulpverlening/lerarenopleiding Engels **Beroep:** Docent Engels op het Maris College in Den Haag **Onmisbare reistip:** Plan niet te veel, maar laat je leiden door wat andere reizigers en lokale mensen als tips hebben.

De beste koffietips voor onderweg

1. Niet altijd een succes, maar probeer lokale bonen. Ze hebben vaak een verhaal en een verrassend goede smaak. Onze beste koffie was absoluut in Ethiopië waar de koffiecultuur enorm is. Elk aftands restaurantje heeft een oud Italiaans espresso-apparaat staan en het dagelijkse leven bestaat uit koffiecereemonies met wierook als bonus. Naast Ethiopië hebben ook Kenia, Malawi, Tanzania en Zuid-Afrika koffieplantages. In Australië leeft koffie enorm onder de Australische hipstercultuur en vooral in Melbourne en Sydney vind

je veel kleine koffiebranderijen.

2. Probeer eens koffiekruident. Dit kan een verrassende toevoeging zijn op je dagelijkse koffiemomentje. Een truc die wederom de Ethiopiërs ons leerden. Pure gemberpoeder en een snuffje kaneel geven een interessant kruidig randje aan je koffiemoment.

3. Voor het maken van snelle koffie, of koken van water gebruiken wij een handzame benzinebrander. Soms wat luidruchtig, maar snel, efficiënt en de brandstof is makkelijk overal te vinden.

kenplaat monteren, eindeloze administratieve rompslomp en nog meer oponthoud vanwege de verkeerde reflecterende stickers op de bumpers van je Australische auto in Zimbabwe. Ook was het kei- en keihard werken om te sparen. Zowel voor als tijdens de reis.

In Australië werkte het stel onder meer maanden bij een boer, had Helga een poos twee baantjes in de bediening en werkte Rinus zeven dagen per week in een outdoorwinkel. Hiernaast waren ze ambassadeurs voor verschillende outdoormerken, die het tweetal betaalden voor promotiemateriaal in de vorm van foto's en verhalen.

Overwogen om ergens te blijven, écht te blijven, hebben ze niet. Helga: „Ik miste mijn werk, het voor de klas staan en mezelf daarin ontwikkelen”, zegt ze. Rinus vult aan, met een glimlach: „En ik mijn broertje, Koen.”

Bovendien leerden de twee Nederland bekijken met de blik van een buitenstaander. Zien ze nu beter dan ooit hoe goed het is, qua gezondheidszorg, ons sociaal stelsel en culturele rijkdom.

„Wij zorgen hier goed voor elkaar”, concludeert Rinus. „We wonen in een land waar je elke dag van het jaar naar een concert, het theater of een festival kan als je wilt. Waar vind je een land waar je zo mooi kunt fietsen over de dijk?”

Dus zijn ze terug. Thuis. Teverden. Afgestoft en opgepoetst, vol verhalen om te delen. Over cultuurverschillen, zoals de mannen- en de vrouwenrij bij de bakker in Iran, waar de mannen nog altijd het eerst aan de beurt zijn. Over plekken waar je niet met blote benen over straat mag. Over het onbegrip dat kan ontstaan wanneer je niet de moeite doet om elkaar een beetje te begrijpen.

Maar vooral: over de vele harten op al die wonderlijke plekken die nagevoel hetzelfde klopten. Vaak reisden ze op het ritme van de goedheid. In alle andere situaties was er godzijdank de Ethiopiër van de dag. Of jeu de boules.

Meer lezen over de reis van Rinus en Helga? Zie www.rinushartsuijker.com

